

Veehouderij in de stad is brug te ver

ACHTERGROND

DOOR JAN CEES BRON

Ambitieuze plannen voor varkensflats in het hart van Den Haag bieden vooral voer voor boeken over architectuur. In de werkelijkheid is in de grote stad geen ruimte voor grootschalige veehouderij. Dat zei de Haagse wethouder Rabin Baldewsingh op het Foodprint symposium dat kunststichting Stroom gisteren belegde.

”We willen graag een pioniersstad zijn, maar ik moet toch stelling nemen tegen initiatieven als een varkenshouderij in de stad”, aldus Baldewsingh. Hij reageerde op een ontwerp van de Rotterdamse architect Winy Maas en The Why Factory.

Wat de stedeling volgens de wethouder tegenwoordig ook op

‘Mensen kiezen niet voor niets voor de stad’

Rabin Baldewsingh

Foto Wikimedia

de Varkensmarkt, Bierkade en Kalvermarkt wil, is groen op de daken en op de balkons. Zelfs als een glazen stolp de stank tegenhoudt, past vleesproductie niet in de moderne stad.

Volgens Baldewsingh kiezen mensen niet voor niets voor de stad. Hij gelooft in strikte arbeidsdeling: doe op het platteland waarvoor de voorwaarden daar het beste zijn, en in de stad waar die het meest geschikt voor is.

De intensieve veehouderij, be-

argumenteerde onderzoeker Jan-Willem van der Schans van het landbouweconomische instituut LEI, is te complex voor kleinschalige stadsinitiatieven.

”Het varken is een stadsdier, het kan de etensresten en andere afvalproducten als voer voor zijn kiezen

nemen. Bij Vion wordt 60 procent of meer van het varken tot bijvoorbeeld gelatine gemaakt, en hier wordt ook de winst gepakt. Daarom kan het vlees zo goedkoop zijn. Kleinschalige initiatieven kunnen hooguit complementair in een bestaande keten staan. De grote jongens blijven nodig. Groente en fruit die af land eigenlijk al gereed voor de supermarkt zijn, kunnen goed in de stad worden geteeld. Maar varkenshouderij is lastig.”